

talelser; det er alt, hvad man kan forlange. At jeg ikke oplæste mere af dem, er ikke min Skyld, thi jeg fandt dem saa udmærkede, at jeg gerne vilde være blevet ved. — Til min ærede Sidemand til højre (K. M. Klausen) skal jeg bemærke, at saa vidt mig bekendt, har intet Sogneraad indgivet Begæring eller søgt forgæves om Tilfældelse til at oprette Skolebespisning for fattige Børn. Det ærede Medlem talte noget om — jeg fik for Resten ikke rigtig fat paa det — at det var de Sogneraad, hvor Socialdemokraterne havde Sæde, der havde indgivet Begæring; hvis det er Tilfældet, er det en anden Sag, men jeg har, som sagt, ingen saadan kendt. Saa sagde det ærede Medlem, at der kunde ligesaa godt lægges Pres paa Sogneraadene efter det ene som det andet Forslag. Ja, men saa kunne de Herrer jo ligesaa godt stemme for vort Forslag, som for det andet. Men der er netop en væsentlig Forskel. Efter det foreliggende Forslag kan man uden videre bruge hele Loven til at lægge Pres paa Sogneraadet, men efter vort Forslag skal der være noget i Gang først; der skal være en Forening med en Kåpital til at begynde med, det, tror jeg nok, gør en betydelig Forskel. Jeg har ikke, som det ærede Medlem bemærkede, udtalt, at den private Godgørenhed alene kunde løse Spørgsmaalet, aldeles ikke! Jeg har kun sagt, at det private Initiativ kunde gøre Begyndelsen, og fremhævet, hvorledes den københavnske Kommune havde givet Tilskud under saadanne Forhold, og det havde man gjort trindt omkring. Vi stillede da netop Forslag om, at Kommunalbestyrrelserne, uden at behøve at spørge hverken den ene eller anden Autoritet, kunde yde dette Tilskud under lignende Forhold. Vi ere altsaa aldeles belavede paa, at den private Godgørenhed alene ikke kan gøre Fyldest, men vi mene, at den skal virke med, og jeg tror ogsaa, at der er et godt Felt for den private Godgørenhed at virke paa. Saa taltes der om 25 Børn fra vor Kommune, som ogsaa kunde trænge til gratis Bespisning. Ja, Besvarelsen af Spørgsmaalet om Deltagelse i gratis Bespisning afhænger saa grumme meget af, hvordan man har set paa det. Spørgsmaalene ere i det hele meget ubestemte, og det samme gælder Svarene, der kun kunne udtale et rent Skøn. Jeg gad vide, om der er et eneste Medlem her i Tinget, der tør paatage sig at opgive et bestemt Antal Børn, som slet ingen varm Mad faa eller højst 3 Gange om Ugen. Hvor skal man vide det fra? Jeg er for øvrigt meget i Tvivl

om, hvorvidt der findes en eneste Familie i Danmark, hvor man aldrig faar varm Mad. Nej, Svarene paa Spørgsmaalet om Deltagelse i gratis Bespisning afhænger vel af, om man har ment, at der blev oprettet en saadan Bespisning; i saa Tilfælde har man ment, at alle ubemidlede Børn skulde deltage gratis. De, der havde ment, at man skulde besvare et Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden og Ønskeligheden af, at der blev oprettet Skolebespisning, have svaret, at der ingen Grund var dertil. Saadan tror jeg, det forholder sig, og det vise da ogsaa Svarene. Der er f. Eks. i Ølstykke Sogn 103 Børn, og der er 97 af dem, der skulle deltage i gratis Bespisning. Dens to Nabokommuner, Snodstrup og Stenløse-Veksø, sige, at der i disse Kommuner slet ingen saadanne Børn er. Nu kan man om Ølstykke ikke sige, at det er en Oase i Ørkenen, men at det ligefrem er en Ørken i Oaserne, idet alle Børn skulle spise gratis, medens de 2 Nabokommuner ikke have et eneste saadant Barn. Alt dette viser, som sagt, at man ikke skal stole alt for meget paa Svarene. Med Hensyn til Foreningens Virksomhed i vor Kommune skal jeg nok staa ved, hvad jeg har udtalt. Det ærede Medlems Tro paa, om jeg mener det alvorligt med Smaafolk og Tro paa min Kærlighed til Smaafolk, bekymrer jeg mig grumme lidt om; om han tror, at jeg har ingen, eller at jeg har stor Kærlighed til dem, er mig omtrent ligegyldigt. Jeg skal nok staa bag ved baade mine Ord og mine Handlinger.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) udtalte, at hvis de moderates Ændringsforslag blev vedtaget, vilde Loven snarere kunne ventes at blive gennemført, end hvis Reform-Venstres Forslag blev vedtaget. Det tror jeg ogsaa, han har Ret i; fordi jeg antager sikkert, at naar denne Lov kommer op til Landstinget, vil den have langt bedre Chancer for at blive gennemført, naar den affattes i de Herrer moderates Skikkelse, end saaledes som den er foreslaaet fra Venstres Side. I Fjor stod jo ogsaa de Herrer moderate og Højremanden fuldstændig enige om dette Standpunkt og kunde afgive en fælles Betænkning. Der er vel i Forvejen en Aftale mellem de moderate og Højre paa dette Punkt, og derfor kan naturligvis det ærede Medlem sikkert stole paa, at hans Ønsker og hans Ændringer ere dem, der ville finde Naade for Landstingets Øjne. Det er ogsaa ret naturligt; thi naar der sendes et